

સ્વદેશીના શ્રુતિ, દીવ્યોમાં ભારતની વીર બાળાઓ
ને આવા મહેતવે, નવોન પુસ્તક નામે.

સ્વદેશ સંગીત ગરબાવળી.

રચી છપાવી પ્રસિદ્ધ કર્તા.

અલ્લાભટ્ટ રાવકવી અંબાલાલ મહેતાદા.

નિવાસી-નડીઆદ.

હાલ મુકામ કાલોલ. જી. પંચમહાલ.

સર્વે હક્ક સ્વાધીન.

સર્વે હક્ક સ્વાધીન પણ પર આધીન આ પ્રાણ,
એ પરઆધીન સ્વાધીન કરો તે જીવ્યું પરમાણુ.

સંવત. ૧૯૭૭

સને ૧૯૨૧

આવૃત્તી ૧

પ્રત ૫૦૦૦

કીરમત ફક્ત સવા આનો

ધી શ્રદ્ધા વિજય પ્રી. પ્રેસમાં

શા. હરજીવનહાસ અમરસીએ છાપ્યું.

સાંચીપળી-નડીઆદ.

૮૫૧૮

મહેર

૬-૧૬ ૬૫૨૦ સિધાપીઠ
સ્વદેશીનો વીજ્ય-! ક્રોડ અમદાવાદ
પવિત્ર અને ખુશખોદાર ચુરતી ગોપીસર્જક

નહાવાના સાબુઓ

ક્યાંથી મેળવશો ?

શ્રી કૃષ્ણ વિજ્ય સોપ ફેક્ટરી.

માલેકો—એચ. જી. શાહ એન્ડ કું

પહેલો લોઘવાડો, મુંબાઈ નં. ૨.

પ્રાંચ, મુરત, ભરૂચ, નવસારી.

ગંજવર

સ્વદેશી સાબુસથી

ચરપી વગર । બનાવવામાં આવે છે.

એકજ વખત વ.પરીને ખાત્રી કરો

અમે ચોકકસ ઠહીશું કે તમે

અમારાં રોજનાં ધરાક થઈ પડશો.

હાઓ આજેજ ! ખરીદો આજેજ !

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૫૫૧૦

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ રૂપદેશ સંગીત ગરમાયલી

• વિષય ૭૦ : ૧

(સ્વદેશી વૃત્તનો ગરબો)

ગરબો ૧

(રાગ—રઘુપતી રામ રૂઢેમાં રહેલો રે)

ગુણીયલ મારી ખેન અમ્મહકારી ખનજેરે

તમે સાચો સત્યામ્મહ કરજો. ગુણીયલ.

આખા દેશની જેમાં આખાદી રે

પહેરે ખંતથી સરવે એ ખાદી રે

ત્યારે કહેવાશે સ્વરાજ્ય વાદી

ગુણીયલ-

પારદરશક પરદેશી સાડી રે

પહેરે કાયા તો દીસે ઉઘાડી રે

એવી ફેશન નાંખજો કહાડી

ગુણીયલ.

ખંગડી પોલકાં ને ફેન્સી ફરાગો રે

ખહેનો સરવે એ સત્તર ત્યાગો રે

સાચી ભારતની તનયાઓ બગો

ગુણીયલ.

અતી લાડથી જેને ક્રિધ્યાં રે

જેણે રામ તણાં મન હેયાં રે

એવાં સીતાએ વનકુળ પહેયાં

૧૧
નયુમેરે રે

દેશ લક્ષ્મીમાં નામના જેની રે
કીરતી જગમાં ગવાશેજ તેની રે
એવાં ધન્ય સરોજની બહેની

ગુણીયલ.

હયા દેશની દીલમાં આણી રે
મુકયાં પરદેશી વસ્ત્રોનાં પાણી રે
એવાં સરલાદેવી ચોધરાણી

ગુણીયલ.

જેની અનસુયાના જોઈ કાંમે રે
લીધો ભારતી માયે વીસામે રે
પ્રસન્ન થઈ કહ્યું સ્વરાજ્ય પામો

ગુણીયલ.

જેનું માત પીતા હશે એક રે
વળી કુળમાં હશે જો વીત્રેક રે
તેતો રાખશે સાચો આ ટેક

ગુણીયલ.

કુળવંતીને ઝાઝું શું કહીએ રે
હવે આટલેથી છાનાં રહીએ રે
જરા સમજે તેને સીખ દઇએ

ગુણીયલ.

જેનો મોટી તમારી આ ખાંભી રે
જોઈ ભારતી લક્ષ્મી પામી રે
વી રાવ કહે શીર નાંભી

ગુણીયલ.

જમતમાં આવી સ્ત્રીઓનું પુજન થાય છે.

ગરબો. ૨

(રાગ-પુનમ ચાંકની ખીલી પુરી અહીં રે)
આવો આર્ય તનુબ આજ અમારે આંગણે રે
નીતી સદ વર્તનથી જેનું શીયળ સચવાય
એવી પુન્યવતીનું વંદન પુજન થાય છે રે

સાખી.

વીધ્યા જેનું વ્યસન છે, પતીવૃત જેનો ટેક
દાંન દયા દીલ જોડને, ડહાપણ સત્ય વીવેક
જેનાં ખટ કર્મો સ્વ પરજનહીત પરખાય છે રે
સોખત પ્રીતી સ્તુતી પદ્મીવીણ જેને વ્યર્થ—એવી.

સાખી.

અસત્ય નવ અંતર ધરે, નીતી મીરે નહાય
પતીવૃત માટે પ્રાણને ત્રણ સમ તણ દેવાય
એવા શુભ સંકલ્પે તનધન ચોક્કસ ધારતીરે
પતીનું પ્રતી પ્રભાતે પુન્ય વધાર્યા બાય

આખી.

હુ'પદથી અળગી રહે, નહીં વસ્તાનું તાન
 નીન્દા ચાડી ચુગલી, ઈર્ષાથીજ અજાણુ
 લજ્જા મરીઆદા મોટપ નીજ કુળની જાણતીરે
 ગણતી મનથી મોટા છોટાને પીતુબ્રાત—એવી.

સાખી.

વસીકરણ કાંમણકળા, માને નહીં કહી સાચ
 ભુત નામ ગત કાળનું, સંકા એજ પીસાચ
 વહેમો વસીયા સઘળા મનની નીરળળતા મહી રે
 માને ભુત પટ્ટીતને તનથી આપો આપ—એવી.

આખી.

સ્વજન અને સ્વદેશની, દીલમાં રાખે દાઝ
 પરનીન્દા પરધન તણા, નામથી રહે નારાજ
 શાણી શીયળવતી થઈ ઉલ્લસ સકુળ અજવાળતી રે
 એવી સતી સ્ત્રીઓના રાવ કવી ગુણ ગાય—એવી.

મરખો ૩.

(રાગ-ફદફદ પાવાનાજ પતાઈ કે પાવો તારા પાપે જશેરે લોલ)
 ધનધન ભારત સરખી લોમ્ય, સખી જગમાં નથીરે લોલ.
 જેણે જણવ્યું જગમાં જેમ, મુખે શું કહું કથીરે લોલ.
 પ્રગટયા પુત્ર પુનીત અમીર, કુખે મા તાહરીરે લોલ.
 વર્ણવતાં શુભ નાવેપાર, મતીશી માહરીરે લોલ.
 રમાડયા રામ કૃત્ત્ન બગરામ, ઉમંગે ઉછંગમારે લોલ.
 અરબુન ધર્મ ભીમ હનુમાન, ગુમ્યા રણ જંગમાંરે લોલ.
 ભડવીર ભીસ્મ સમા દ્રઢ ટેકીને નેકી વીહર સમારે લોલ.
 ક્યાં છે દાનેસ્વરી વીર કર્ણ, દ્રોણગુરૂ મહાતમારે લોલ.
 પરદુખ ભંજન વીક્રમ ભોજ, સીવાજી સમા સુરારે લોલ.
 જેઓનીજ દેશ તણા અભીમાન વીશેછે સુરાપુરારે લોલ.
 નળને સત્યવાદી હરીચંદ્ર, પ્રતાપને ભતુહરીરે લોલ.
 તારા દ્રોપતી દમયંતી સાવીત્રી પદમનીરે લોલ.
 વાલ્મીક વીશ્વામીત્ર પવીત્ર શોક ગહિતમ ઘણારે લોલ.
 કવી વર ચંદ ગંગ સુરદાસ, બાંણમાં નહી મણારે લોલ.
 ધ્રુવજી ચંદ્રહાસ પ્રલાદ ગુરૂ નાનક ગયારે લોલ.
 નરસીંહ મીરાં સમ કઈ ભક્ત અનુપમ અતી થયારે લોલ.
 તાતા તીલક કેસરી રાજ દાદાભાઈ ગોખલેરે લોલ.
 મહેતા પાડસી કુળના પુર્ણીકસી ફરી ક્યાં મળેરે લોલ.
 ગુણીયલ ગાંધી રણ સંગ્રામ વીજા આયુધે ધુમેરે લોલ.

શોકત મહામહાઅદ્વૈતી વીર, પક્ષમાં રહી ખુમેરે લોલ.
 કરીને અરપણુ તનમન ધન. માત ભારત પહેરે લોલ.
 દેશુંદેશ ચહે બળીદાન થઈ નીરભય વહેરે લોલ.
 ધન્ય ધન્ય માત તાત કુળ જાત અતી ઉજવળ કરીરે લોલ.
 માસ્તર હાદ્યાભાઈ રામકૃસ્ને કહીતી ખરે ખરીરે લોલ.
 લખીયો પ્રેમ આણીને પત્ર રૂડો કવી રાવનેરે લોલ.
 અર્પી દેશ સેવામાં દેહ, હરીગુણ ગાવનેરે લોલ.

ગરબો ૪.

(રાગ—માતું પાવાની પટરાંણી છે કાળી કાળકારે લોલ)
 માજી હવે ઉજળી થાશે રાત, અંધારી આથમી રે લોલ.
 વાંણેલાં વાશે થાશે પ્રભાત, દુઃખડાં જાશે શમીરે લોલ.
 માજી તારા ધાયલ પુત સપુત, સુતેલા જાગશેરે લોલ.
 માજી થાશે ઝાઝો જંપાપાત, જાત-સુખ ત્યાગશેરે લોલ.
 જાગશે દાંનેસ્વરી રણધીરને, વીર નર જાગશેરે લોલ.
 જાગશે સાવજ ચીત્તા વાઘને, કેશરી ત્રાડશેરે લોલ.
 વરસસે સ્વાતીના વરસાદ, આકાશથી આવશેરે લોલ.
 માજી બે છીપે મોંઘે મુલ, મોતીડાં પાકશેરે લોલ.
 શે રામ વીનામાં રામ, ગરવ ગંજન થશેરે લોલ.

જાગશે જાગશે જાદવ ચંદ્ર, અધમ ઓદ્ધારશેરે લોલ.

જાગશે કર્ણુ અને અરબુન, ધનુરવેદ ધારશેરે લોલ.

જાગશે ભીમ અને લડભીસ્મ, લીધાં પણ પાળશેરે લોલ.

જાગશે મેવાડી લડવીર, પ્રતાપનાં પણ ધણારે લોલ.

માજી એને યુગ યુગના અપવાસ, તે કરશે પારણારે લોલ.

જાગશે શીવાજીનાં સેન્ય, ધરતી ધુળવશેરે લોલ.

હારસે કુડ કપટના ખેલ, જ્યાં કુડ ત્યાં ધુળ થશેરે લોલ.

માજી તારી કુળનાં દીરતી ગૌન ને ગઉરવ ગાજશેરે લોલ.

માજી તારા દુધમલ પીશે દુધને કુંળ દીપાવશેરે લોલ.

મૃદુ મૃદુ હીમાળાના વાય, ઉત્તરના વાયા જશેરે લોલ.

માજી જશે રોગદોક શોકના થોક, શીતળતા શાન્તી થશેરે લોલ.

ઝરશે અમીઝરણું વરસાદ, ભુમી ભીજવશેરે લોલ.

ક્યારડે કલ્પતરૂનો પાકને કણુના કળશી થશેરે લોલ.

માજી એવા મોં માગ્યા વરસાદ. કુંન્દનના વરસાદેરે લોલ.

આવતી સાગરીઆની છોળ, રતન ચોકરેલી જશેરે લોલ.

માજી તારો ભાગ્ય સવીતા ગલ સ્ત્રીચંતો ચડતો જશેરે લોલ.

પ્રભુના સરદ પુનમના ચંદ્રસમો મધ્ય સ્થંભી જશેરે લોલ.

માજી તારૂ ભારત યનશે સ્વર્ગ નંદનવન બાળા થશેરે લોલ.

માજી તારો જય જય જય જયકાર જગત ત્રણ ગાજશેરે

મરળો પ.

(રાગ-ઓધૂવળ સંદેશો કહેજો સ્વામને)

ધનધન મારી અનપુર્ણા ભારત ભુમી,
 ધનધન્ય તારી સુવર્ણ સમ ભુમીકાય જો,
 અમૃતથી પણ અધીકા રસકસ અરપતી,
 એ ભારતીને હું લગીલગી લાગુ પાંચ જો. ધન ધન.
 અમુલ્ય અવની ઉછંગમાં ઓપી રહી,
 સંત શુભટ કાંઈ વીર નર વરની માતજો,
 કળા વીદ્યા કઉવતને રૂડી વાટીકા,
 ગર્ભ મા તારા રત્ન મણીની જાતજો. ધન ધન.
 અરણ્ય કમળમાં નીર તો ઓપાસે વહે,
 શીર પર છત્ર તો છે હીમાલય પહાડજો,
 અજીત મુગટ માતાજીએ મસ્તકે ધર્યા,
 શુરો પુરો ને વળી સત્ય વાદી મેવાડજો. ધન ધન.
 અમુલ્ય હીરાના કંઠે ધરીઆ હારલા;
 નીરમળ વહેતાં ગંગાજીનાં નીરજો,
 ઉરે ભરીયાં અતી ઉત્તમ સુર દુધડાં,
 ધાવે તે તો સીખ રજપુત રણધીરજો. ધન ધન.

કેડ ઉપર કટીબંધ રૂડો એપી રહ્યો,
વીંધ્યાચળ આખુ સખ ગીરીવર સાતળે,
જમણે તો ફરફરે મારી માવડી,
પાલવડો તુજ કર્મ અને ગુજરાંતળે.

ધન ધન.

ડાખીરે બુલબે ભેરી બુંગળો,
વાગી રહ્યો ઠણકાર સુદેશ બંગાળને,
મનવાંન્છીત ફળ દાયક માતુ માફરી,
સુરીપુરી છે કાળતણી પણ કાળને,

ધન ધન.

વરસે ને વરસે મા તારે આંગણે,
અન્ન તણાતો થાય અતી અંબારને,
જુવાર ઘઉં ડાંગર તુવરને બાજરી,
વનો વનીના કઠોળનો નહિ પાર ને.
લાખો ખેતરોમાં નીપજે છે અતી ઘણા,

ધન ધન.

માજી તારા મોંઘે મુલ કપાસ ને,
કદ્ય વૃક્ષોને ગુલાબ કેરી વાડીઓ,
વનસ્પતી જુકી રહી ભાર અરાડને.
રીઢીને સીઢી તારી એવી ઘણી,
જેનો ગણતાં આવે નહીં કદી પારને,
સારા જગત તણીરે સમૃદ્ધી સંપત્તી,
હરકમ હાજર રહેતી તારે દારને.

ધન ધન.

ધન

તેતરીસ કોટી બાળક તારાં મતી પાળી,

ખેલી રહ્યાં છે તુજ મોખાની માંયળે,

તનમન ધનથી સેવા તો તારી કરે

શક્તી તું નારાયણી માળે સહાયળે.

ધન ધન.

સંપીને સૌ સાથે તુજ રક્ષણ કરે,

સુરાપુરા ને વળી સલમાલી રણપીરળે,

હીન્દુ મુસલમાન અને વળી ખરસી,

તે તો મારી માડી બધા વીરળે.

ધન ધન.

સ્વામી શ્રી હયાનંદ ગુરુ ખેલીએ સમા,

પ્રગલ્ભ હતા નરવીર વીરેકાનંદળે,

ધર્મ તણીજ ધનળે એ કરકાવતા,

કાયા જેની હતીજ આનંદકંદળે.

ધન ધન.

દેવસભ તો દેશ ભક્ત દાદા થયા,

દેશ હીતેચ્છુ દેખ્યા ગોખલે મહાનળે,

સ્વદેશ સેવા માટે સર્વસ્વ અરપીયાં,

માણ તારાં વીરવે વધાર્યા માનળે.

ધન ધન

દક્ષીણમાં શુરવીર તન તો સિલક થયા,

મંવીર ગાંધી કાઠીઆવાડ માંયળે,

ટેક રાખી ભુમી પંખામમાં,

ખેળી તે લાલ લજપતરાયળે,

ધન ધન.

લાખોને કરોડો આપા મારવીર,

કરતા તારી રાત દીવજ સ્થાપજો,

સુખ દુખે શું તે ઉશ્વરીશે નહીં આણતા,

તે સૌ તુજબક્તીઓ છે મહીમાયજો.

ધન ધન.

અમર તપોરે અમર તપો અવની પરે,

દીન બાહુડાં ગુણ તારા નીત્ય ગાય જો,

આનંદ વીજય હરીશંકર શરણે સદા,

આજે તો સુભ સ્વરાજ વાયુ વાયજો.

ધન ધન.

પાય પ્રદીને પ્રણમું બુદેવી તને,

તારા પુન્ય તણો દીસે નહીં પારજો,

રાંવ કવી પણ રટન કરે માં તાહરે,

ભાગ્યદેવી તું ઉતારજો ભવપારજો.

ધન ધન.

ગરબો. ૬

(રાગ-સખી નંદનો છોરો તે નમેરો થયો જો,)

પ્રખી જગતમાં જનમીને સુખ શું રહ્યાં જો,

બેઠ્યાં કબે તોયે કરમ કુડાં નવ દહ્યાં જો.

સખી.

મારે ઘડીએ આપણે વચન જુઠાં બોલીએજો,

રાપ પુન્ય શું તે યનમાં નહીં તોળીએજો.

સખી

પરની નીન્દાઓ કરતાં તો નવ લાજીએને,
કરતાં વાત પછી માંહોમાંહી જાજીએને. સખી.

આપણે છોકરાંને સુખોધ શાનો આપીએને,
આપણે સ્વામીને પણ અધીક સંતાપીએને. સખી.

પતી વચન કહે તે આપણે નથી પાળતાંને,
દોશ આપણા પણ આપણે નથી બાળતાંને. સખી.

નથી સહયુગનો બોધ કાંને સાંભળ્યોને,
મનમાંથી હજી કોંધ તો નથી ટળ્યોને. સખી.

મુખે બોલીને આપણે કેદી નવ પળ્યાંને,
આપણે દેશી થઈને અસહકારમાં નવ લળ્યાંને. સખી

નીજ દેશ તણું રૂડું દીલમાં નવ ચઢ્યુંને,
તેથી કથન આવું રાવ કવીએ કહ્યુંને. સખી

અરબો. ૭

(રાગ-સાડુ સાડરે સુરત શેર મુંબઈ એલબેલી)

મારે બઈજી ઘરમાં બોલ કહો બઈ કેમ કરીએ,

નવ રહ્યો અમારો તોલ કયાં જઈને કરીએ.

જેવંતી નણુદી તે ઘરમાં, નીત્ય નીત્ય મેણાં મારેરે

સાસુ પણ શત્રુ થઈ બેઠાં, કોઈ કોઈને નવ વારે. કહો.
 સસરો મારા સમજી બહુ પણ તેમનું કંઈ નવ ચાલેરે;
 બઈજી મારાં બુંદીઆ જેવાં, મસ્તાનાં થઈ મહાલે. કહો.
 ઘરમાંથી વળી ઘાંટા પાડે, આ દુખ કેને કહીએરે;
 વડાસુ પણ બહુ વડકારાં, કયાં જઈને હવે રહીએ. કહો.
 બોધની વાત મેં કહી બઈજીને, રંટીઓ એક મંગાવોરે;
 મોં મચકોડી બઈજી બોલ્યાં, શક્તી હોય તો લાવો. કહો.
 સસરો મારા વાત સાંભળી, ગયા સુતારો ઘેરરે;
 રંગીલો એક લાવ્યા રંટીઓ, હું કાંતુ હોંશ ભેર. કહો.
 સુતર કાંતી સાડી વણાવી, બઈજીને સોવરાવીરે;
 રાજ થઈ સાસુજી બોલ્યાં, હાવે તે વહુ કાવી. કહો.
 બહુ જળરાં જંઠાણી ઘરમાં, દેરાંણીને દમતારે;
 કચરો સરખો પણ નવ કાઢે, તોય બઈજીને ગમતાં કહો.
 આંખો દડાડો કાંમ કંઈ તોય સૌને લાગું ભુંડીરે;
 પેટ બળે તે કેને કહીએ, વહુતો ઘરની લુંડી. કહો.

ગરબો ૮.

(રાગ—અલખેલીરે અંબેમાત જોવાને જઈએ)
 આવો આનંદે સૌ આંચ હરીગુણ ગાવાને
 પ્રીતે લ્યોને પ્રભુજીનું નામ સુખીયાં થાવાને

છે ભીડ ભંજન દીનદયાળુ, સુંદર વર ધનશાંભરે,
આ ભવ તરવાની એ નઉકા, એનટવરનું નામ સુખીયાં.

સાખી.

સુખી થશે સૌ હે સખી દુખ થશે અહિ દુર
સંપત્તી સન્મતી શ્રીહરી જાણો દેજ જરૂર,
યુવા અખંડીત શીયળ તમારૂં સાચવશે જગરાયરે,
પાપ પુરને પથે તણાતાં પકડે આવી બાંધ. સુખીયાં.

સાખી.

ઉત્તમ સુખ સંસારમાં, પતી તણો છે પ્રેમ
એ સુખકર પીયુની સેવના, ઠહો સખી વીસરે કેમ.
શુદ્ધ ચીતેથી, પુર્ણ પ્રીતેથી, ભજવા શ્રી ભગવાનરે;
પાપથી મુક્ત થવાને હે બેની, ઘોષરમારથ દાન. સુખીયાં.

સાખી.

સ્વદેશ વૃત્ત ધારણ કરો, વીર આર્યની બાળ;
ભારતી અરપે હર્ષથી, તમકંઠે યશમાળ.
ઉત્તમ ખાદી અંગે પહેરી, પુંજન પતીનું કરજોરે;
રાવ કવી કહે પ્રભુરીઆવી, ભાવે ભવજગતરજો. સુખીયાં.

નખખાઈનો કદો શત્રુ કોણુ?

વીર્ય વર્ધક ગુટીકા ઉર્ફે પાવર પિલ્લ.

બળબુદ્ધિ સૌન્દર્યની સંપૂર્ણ વૃદ્ધિ કરનાર લોહીને સુધારનાર, વીર્યનાતમામ દોષોને મટાડનાર, વીર્યને વધારી શરીર નીરોગી અને બળવાન બનાવનાર સંસાર સુખમાં અલૌકિક આનંદ આપનાર આ ફક્ત એકજ દવા છે વળી આ ગુટીકા નામરહને મરદ બનાવે છે. શરીરના બાંધાને મજબુત કરે છે. ઢીલી અને કમજોર પડી ગયેલી રગોને સતોજ કરે છે ફીકા પડી ગયેલા ચહેરાને લાલ ગુલાબી બનાવે છે ટુંકમાં કમજોરીના ભયંકર દરદોને દુર કરી બદનમાં નવીન જીવન અને નવો ઉત્સાહ ભરી નાશ પડેલી જીન્દગીને આનંદમય બનાવી નવીન યુવાની બક્ષી સંસાર સુખની લેજત આપે છે. દવા તદ્દન વનસ્પતીની બનાવેલી છે તેથી કોઈપણ જાતની પરેજી નથી. કીંમત ડબી ૧ રૂ. ૨

લખો- જનરલ એજન્ટ રાવ-કવીની કુંપની

મુ. કાલોલ જી. પંચમહાલ

વીર્યસ્ત્રાવ—ધાતુની નબળાઈ માટે અકસીર.

ધાતુસ્થંભન ગુટીકા:

પેશાબમાં કે સ્વપ્નમાં ધાતુનું જવું, કમ તાકાત પણું વીગેરે મટાડી વીર્યને છુટ કરી ઇન્દ્રીયના બળનો વધારો કરે છે. વળી આ ગોળીમાં એવો તો ચમત્કાર રહેલો છે કે ગમે તે કારણથી ધાતુ જતી હોય, તો ફક્ત ત્રણજ દીવસ આ દવાનું સેવન કરવાથી ધાતુ જતી તરતજ બંધ થાય છે દવા અનુભવ સિદ્ધ છે. માટે તમોને વાપરવાને ખાસ એકવાર ભલામણ છે પરેજ નથી. કીમ્મત ડબ્બી ૧ રૂ. ૨

Manufactured by M. & S. Shah & Co.

ALINA, Dt. Kaira.

જનરલ એજન્ટ. રાવ—કવી ની કુંપની.

મુ. કાલોલ. જીલ્લો પંચમહાલ.

